

Այն խոնարհ ինքնագիտակցութիւնը, որ—սա մի շնորհը է, որ ես ապրում եմ օր օրի վերայ—մարդկանց միմևանց մօստեցնում է, խաղաղութեամբ վերջացնում նոյն մէջ եզած տարրերութիւններն ու հակառակախօսութիւնները։ Պարծենկոտութիւնը և ինքնարդաբացութը ստեղծում են մի անջրապետ մարդկանց մէջ։

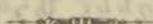
Զգուշացիր փարիսեցինների խմորից, ինչպէս կորսաարեր ժանտախորից և վերցրու քեզ մաքսաւորին օրինակ։ Ճանաչիր քո պակասութիւններն ու մեղքերը, որոնցից իրօք դու պատա չես, ծեծիր ցաւագին կուրծքդ և դու կը սովորես ներողամտութեամբ նայել ուրիշների վերայ, կը մոռանաս անգթօրէն դատել ու դատապարաել, քո թոյլ վիճակից զբայցնել կտաս եղրօրդ անկեալ դրութիւնը և որտեղ օր դու պիտի պատմես, գործ կը կնես քաղցրութիւն։ Կը լինես բարեացակամ, ողորմածութեան և խաղաղասիրութեան հաշառութեան և ներմանց և վոխանակ ուրիշների մոլորութեան վերայ չարանիւթ ուրախանալու, դոքա կլինին քեզ համար մի խման նոցա օգնելու համար։ Այսպիսի մի համեստ, տաք և քրիստոնէի սիրտ ես կրում քո մէջ, ով մարդ, թէ դու սառն ես ու սիրուց զուրկ, ինչպէս փարիսեցին։ Թող բացուին քո աչքերդ քեզ համար և քեզ գէպի խոնարհութիւն ու հեղութիւն առաջնորդեն։ Ահա այս է ճանապարհը դէպի Աստուծոյ շնորհը և զէպի եղբայրների սէրը։

Գերմ. քարզ. Ա., Ա.

Մ Ա Յ Բ Ա Ժ Ո Ւ Խ

Այս տարի սովորական հանդիսաւորութեամբ կատարուեց կաթողիկէն ս. Էջմիածնի տօնը։ Պատարագի սկզբին ծերունաղարդ վեհափառ Հայրապետն ամբողջ միաբանութեան գլուխն անցած իշաւ տաճարը և սկսուեց

հանդիսաւոր պատարագ։ Պատարագիչ էր միաբանութեանս ներկայ Եպիսկոպոսներից աւագագոյնը՝ Գէորգ արքեպիսկոպոս Սուրէնեանը։ Երգում էր Կոմիտաս վարդապետի քառաձայն խումբն արտասովոր ոգեորութեամբ։ Պատարագի վերջում տեղի ունեցաւ հայրապետական մազթանք, Վեհափառի աջն առնելու (համբուրելու) սովորական արարողութիւնը և ապա այս տարուայ ճեմարանաւարտ սաները հոգեհանգիստ կատարել տուին մեծ բարերար և մեծագործ Գէորգ Խ կաթողիկոսի շիրմի վրայ։ Պատարագից յետոյ սեղանատուն հրաւիրուեցին ներկայ Եղող բազմաթիւ պատուաւոր հիւրերն՝—արք և կանայք առհասարակ, Թէև շատ մեծ բազմութիւն չէր եկել այս տարի՝ մանաւանդ գիւղերից, որովհետեւ աշխատանքի ժամանակն էր, բայց դրա փոխարէն նկատելի էր մի ընդհանուր տրամադրութիւն։ Սեղանատանը խօսուեցան բաժականառեր, որոնցից յետոյ Երգուեցին պատշաճաւոր շարականներ և Երգեր, Ուստաւորներն ու հիւրերը մեկնեցին քաղցր տպաւորութեան տակ, ամուր կապելով իրենց սրտերն ու զգացմունքները գարերից ի վեր պաշտելի սրբութեան հետ։

Ա. ԹԱՐԴՄԱՆՉԱՅ ՏՕՆԸ ՕՇԱԿԱՆ ԳԻՒՂՈՒՄ:

Կան սուրբեր և նրանց համար սահմանուած տօներ, որոնք անողոք ժամանակի շնորհիւ, շնորհիւ մարդկային գիտակցութեան և խիստ քննադատութեան, նսեմանում և համարեա մոռացութեան են տրւում։ Բայց կան և այնպիսիք, որոնց կատարած գործի մեծութիւնն ըմբռնելու համար հարկաւոր է լոյս և որքան մեծանում է ժողովրդի գիտակցութիւնն, այնքան աւելի հանդիսաւոր են դառնում այդպիսի նշանաւոր մշակների գործերը և հետզհետէ արժանաւոր վայելչութեամբ տօնում նրանց յիշատակը։